

Reflexe spolupráce

Naše spolupráce na zadané práci probíhala velmi dobře, i když jsme každá z jiného města a setkáváme se pouze ve škole. Práci na úkolu jsme si rozdělily tak, že jsme si každá vzaly tři stránky (celkem jsme měly k dispozici devět stran), které jsme měly přeložit. Stanovily jsme si termín, do kdy to musíme zvládnout a poté si domluvily další termín, kdy se sejdeme a společně vytvoříme z našich poznámek prezentaci v Power Pointu. Komunikaci mezi námi nám ulehčoval program Skype, který jsme používaly docela často. Velkou jeho výhodou je to, že se přes něj dá nejen psát, ale i volat, takže jsme si mohly navzájem pomáhat a v případě potřeby si poradit. Kromě tohoto programu jsme komunikovaly přes naše e-maily. Když jsme měly vše přeložené, domluvily jsme se na společném setkání u jedné spolužačky, která je z Brna, protože bydlí mezi mnou a třetí spolužačkou (já jsem z Přerova a spolužačka z Frýdku Místku).

Nejprve jsme si každá řekly, o čem je naše pasáž a pak jsme začaly vše psát do prezentace. Musím říct, že i když jsme to měly předem připravené, nakonec bylo docela složité všechno popsat stručně a jasně. Asi nejtěžší bylo najít k některým pojmům správný český ekvivalent, ale snad se nám to povedlo a prezentace je jasná a srozumitelná. Celé nám to trvalo asi dvě a půl hodiny. Finální úpravu prezentace a následné vložení do ISU jsme už ponechaly na naší spolužačce z Brna. Ještě předtím nám to ale poslala na e-mail, abychom si to mohly naposledy přečíst a zaslal případné poznámky. Když jsme to totiž vymýšlely, už jsme nebyly schopny se na to podívat nezaujatě a zdálo se nám vše srozumitelné. Ale musím říct, že i s odstupem jsem neměla k prezentaci žádné připomínky, tak jen doufám, že to bude srozumitelné i pro ostatní.

Marie Hloušková, UČO 173748